

Uriadne paa Naxos.

Et Duodrama af Brandes,

sat i Musik

og

indrettet for Klaveret

af

Georg Benda.

Ribbenhøvn,
trykt og forlagt af E. Sønnichsen.
Kongl. privil. Hødetrækker.

Personerne.

Ariadne.

Theseus.

En Dreade (eller Bierg-Buinde.)

Nogle Graekere.

Scenen er paa Den Mars.

Ariadne paa Naxos.

OUVERTURE

Un poco Grave.

The musical score is presented in five systems, each with a piano (p) part on the left and a violin part on the right. The key signature is two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is common time (C). The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings like *f*, *p*, *pp*, and *ff*. The piano part features a complex rhythmic pattern with many beamed notes and rests, while the violin part has a more melodic line with some slurs and accents. The overall mood is somber and dramatic, consistent with the 'Un poco Grave' tempo marking.

Ariadne paa Naxos.

(Ariadne sover paa det øverste af en Klippe.)

Theseus kommer ned fra en lige over for staaende Klippe.

Theseus. Endnu engang vil jeg see hende; for sidste Gang!

Saa sødt sover du, Ariadne? og veed intet af, at dette er din sidste søde Døvn.

Du troer dig endnu i mine Arme! —

Frykter mig endnu til dit Bryllup! —

Gode, vrientige, hærliche Creatur!

Og jeg vover det?

Lad jeg holde ved den Tanke?

Jeg vover at forlade dig?

Var det Syregubinde! min Velgørende, min Eftelste, min beste Dødt!

Allegro.

Ja Forræder! Hvæde nogenfinde Helvede et saa afføeligt Uhyre?

Hun rev mig ud fra Minos's Havn — Reddede mig af Labyrinthen — Gav mig Minotaurus i Hænde — Forlod Forældre, Venner, Fædreland —

Andante Moderato.

Sør at selæ mig i en Ørten! Og jeg skulde forlade hende? Forlade Ariadne?

Allegro.

Giv hende til Præis for den stærkeste Fortrollelse, for Danaer, for Skovens glubende Dyr? Nei Thesens! Nei Aletentenser, saavidt aarer eders Guejsomhed ikke!

Andante quasi Allegretto.

Jeg har befriet mit Fædreland fra den klægtige Skat: en Doraers Pligter har jeg opfyldt! Ogsaa Stærkighed har sine Pligter! disse ere mig ikke mindre heilige.

First system of musical notation, featuring treble and bass clefs. The music is characterized by complex rhythmic patterns, including triplets and sixteenth notes. Dynamic markings such as *p* (piano) and *f* (forte) are present throughout the system.

Second system of musical notation. It includes dynamic markings *pp* (pianissimo) and *cresc.* (crescendo). The text "Hendes Brist hæver sig" is written in the right margin of the treble staff.

Andante quasi Allegretto.

Third system of musical notation, marked *Andante quasi Allegretto*. The text "Hun jætter!" is written in the treble staff. Below the staves, a note reads: "(Man mærker, at Ariadne foruroliges af en straffende Dæm.)".

Fourth system of musical notation. The text "Ariadne. (jovende.) Thesus! At, Thesus!" is written in the treble staff.

Allegro.

Fifth system of musical notation, marked *Allegro*. The text "Thesus. Hun kalder paa mig endog i Dromm." is written in the treble staff. The text "Ariadne. Hielp! Fæls, fæls din Ariadne!" is written in the bass staff.

Theseus. Din Ariadne?
Ariadne. Forlade? Forlade mig?

Theseus. Forlade? Hvilken Gud anbeder dig din Skibene, Ulykkelige!
Ariadne. Han siger? — Dødder! Af!

Theseus. Ariadne!
(Han vil omfavne hende, men farer tilbage.)

Hvilken Magt, hvilken uimodstaelig Troldoms Kraft trækker mig tilbage?
Allegretto.
Vil Skibene det saaledes?
(Her høres en Lyd af Krigs-Instrumenter.)

Man forkynder Afreisen!
Allegro.
Skibene ere seilklare! Guder!
Almægtige Guder! Hvad Beslutning skal jeg tage?

Ariadne paa Naros.

Tempo Primo.

Endnu eengang.

Allegro.

Grufsomme! Hvilken ond Engel førte eder til Naros?

(Instrumenterne høres igjen.) *f*

Andante.

Hvilken Kurie opdaæde eder vort Opholds-Sted?

Denne af Havets Uhyrer belejede Klippe, denne af Løver beboede Skov var et Elysium for vor Kærlighed.

Allegro.

Al Modstand er for-giøves! Man vil med Naat rive mig af hendes Arme!

Ha Skændsel! Theseus! Athenens Ud-ling og Her, sit Fædrelands Befrier, Minotaurus's Overvinder sukker ved en Kvinde's Fodder!

Vort Medvæk! Kærligh.d bort!

Taa Med til dig, for-fælede unge Mand!

Sanderly de vansærende Kænter!

Bliu atter Theseus!

Jeg følger eder, I
 Gratere! Jeg salcer
 Wrens Kost, den ussie-
 lige Eliebnes Kald;
 jeg ofrer eder min Noe,
 mit Liv!

Andante quasi Allegretto.

(Han seer fuld af Bølese paa Ariadne.)

Forband mig ikke,
 Elshardige! For-
 band mig ikke! Jeg
 maae! Jeg maae.

Kuelse, Angest, Sam-
 vittigheds Nag ere dis-
 ne Hovner; de vil fol-
 ge mig overalt!

Allegretto.

Jeg føler det! Denne
i mit inderste Hjerte
flammende Lue er det
forgieves at ville under-
trykke; den er und-
støttelig!

Al! Endnu eengang!

(Man hører paa nye Lyden af Instrumenterne.)

Allegro.

Guder! De komne
selv! Jeg ser dem,
de Ubøvelige!

De vinke!
De true!

Ha! Lums et Diebst,
saa opafres Ariadne for
deres Grumhed!

Ariadne? Min Ariadne?

Adagio. *Allegro Assai.*

Nei! Nei! Jeg
maae lise for at
redde hendes Liv.

Guder! Jordarmes
eder! Sender hæv
de en Døds!

Allegro.

Han bevæger sig
Dort, inden hun vaag-
ner! Hendes Graad
maaete maatte høre
mig! Deres herfra du
Uffens Son!

Tilbage, I Grafe-
re! Tilbage! Hendes
Liv vare eder hel-
ligt! Hun reddede
mig; Guderne bestem-
me Hendes Skiebne!
Jeg følger eder.

(Nogle Grafer seer paa den lige over for staaende Klippe, han tilser dem hastig i Møde.)

Andante Moderato.

Ariadne! Ariadne!

(I det han er paa Høiden af den anden Skippe, kaster han endnu et veemodigt og sømmeligt Biekast til Ariadne.)

(Han gaar bort med Graaberne.)

Andante.

Ariadne. Thefeus!
Kaldte du ikke, min
Thefeus? Navnet du
ikke mit Navn?

Nei! Det var en
Drøm! Den deilige
Morgenstund har re-
vet ham fra mig.

Andantino quasi Allegretto.

Hil være dig, herlige
Morgenrøde!

Endnu saae jeg dig
aldria saa klar, saa
funklende!

Ariadne paa Naxos.

A musical score for piano introduction, consisting of two staves. The top staff is in treble clef and the bottom staff is in bass clef. The music is in 3/4 time and features a complex, rhythmic melody with many beamed notes and rests. Dynamics markings include *p* and *f*.

Allegro Moderato e Massimo.

A musical score with lyrics. The top staff is in treble clef and the bottom staff is in bass clef. The music is in 3/4 time. The lyrics are: "Just staer Solen op; saa pragtig!". Dynamics markings include *p* and *esce.*

A musical score for piano accompaniment, consisting of two staves. The top staff is in treble clef and the bottom staff is in bass clef. The music is in 3/4 time and features a steady, rhythmic accompaniment with many beamed notes.

Allegretto.

A musical score with lyrics. The top staff is in treble clef and the bottom staff is in bass clef. The music is in 3/8 time. The lyrics are: "I tre dage, disse tre lykkelige Dage paa Na- ros har den overraslet mig i sine Arme, min Ljeseus! Kun i Dag har du frelsommeet den!". Dynamics markings include *p*. There are also some markings like "12" and "8" above the notes.

A musical score with lyrics. The top staff is in treble clef and the bottom staff is in bass clef. The music is in 3/8 time. The lyrics are: "Hvor maa jeg sig alle denne Lyden ved dens Straaler.". Dynamics markings include *p*.

Allegro Moderato.

Uden dia, Efter
 lafte! Svulter og
 selige Opholdssted!

Her venter ingen stille Sommerdag,
 som i min Faders Konseils Højer:
 her blomstre imen Nøstegraer, som
 vor Kierlighed forstak sig under; in-
 gen Zerbir vifter med vore Haarlek-
 ter; imen Natsjangerinde valler os
 til nye Glæder!

Allegro.

Alting her vlder
 og radsomt!

Havet bruser imod
 denne Klippe, vil
 nedslaae den.

(Seer over sig.)

Un Poco Largo.

Og denne bider sig
 forkræftelig, truer
 at styre ned!

Adagio.

Loven brøler!

Ne Thejus! Thejus!
 Kom; jeg er vangen!

Over er du?

Andante con Moto.

Du jager i hiin Dal efter
Lover og Tigrer, og
forlader din Ariadne,
som staaer for dit Liv!

Kom! Hun er opvaag-
net; kom i hendes Arme!

Hvor har jeg ikke begrædet
ham i denne Nat!

Aldrig endnu har
jeg haft en saa skræk-
keltig Dream!

Han vilde forlade mig;
forgleves rakte jeg Han-
derne ud imod ham, for-
gleves kaldte jeg ad ham,
forgleves søgte jeg ham
paa denne Spids.

Himmel! Om hans
Nød førte ham for
langt bort!

Allegro.

Ikke Minotaurus al-
ene var frygtelig for hans
dyre Liv; der ere flere
Skæffelige Ting i Na-
turen!

Slubende Dyr kunne
anfælde ham! Slangen
flynge sig om ham!

Allegretto.

Hvem venter ham,
Gude? Hvem?

Sempre nel moto precedente.

At Thefus, kom! See mine Laare! Din Ariadne græder for dig!

Du veed, hvor smt jeg elsker dig; du kender mit frøgtsoimne Hierte, og kan dog saaledes angeste mig?

Allegro.

Han kommer ikke! Han hører mig ikke! (Hun raaber høit.) Thefus! Thefus! — Han svarer ikke! O hvor jeg betages af Straf!

Andante quasi Allegretto.

Hvor Naær mit Hierte!

Thefus!

Thefus!

(Hun raaber.)

Hvilken græffe lig Stenlyd!

Hvad mon den Gansen i Skoven betyder?

Allegro.
Sempre Allegro.

Værens Elsker stige op
- Seer men er ikke
langt borte! Og Ihes
seer kommer ikke endaa?

Ihes! Min Elsker
Hør! Hør er du? Hør
under, jeg dig?

(Dreadens Stemme.) "Alt langt herfra, han, den Forræder, er! For evig Tid han fra dig flygter er."

Ariadne. Flygter! Flygter? hvilken Seem? Hvem? —

(Dreadens Stemme.) "Jeg disse Klippers Nymphe fik ham i Stormen flygende at see. Han flyged, frygtende din Graab, dit samme Næi, dit bange Aasens Nagt, kun Volgers Drusen ei."

(Hun synker til Jorden.)

Adagio.

Forlade? Forladt? Her allene? Paa denne Klippe? Her ved Havet?

Guder! Guder! Og Ihesens! Han! Kan Ihesens forlade mig?

Allegro.

Kerfardige Guder! Han?

(Hun farer pludselig op, i det hun fra den høie Klippe bliver et Øieb vaer, som hastig seller forbi.)

Ha! Hvad sees jeg?
Hvem redder mig? Er
Etis ved Horisonten!
Det slyver!

Adagio.

At forrader! Min
Vlykke er vis.

(Hun synker paa nye til Jorden.)

At bedrage mig saaledes!
Mig som elskede ham saa
overmaade, vovede mit Liv
for hans, og havde med
Glade opofret det!

Andante quasi Allegretto.

At, Theseus! Theseus!
Du kan forlade
mig? Mig, som rev dig
ud af Wlyrets adstrakte
Klser, reddede dig mimelig
ud af Dædalus's Labyrinth,
mig kan du forlade?

(Hun staar op.)

Vee mig! Vee mig!
Hvorfor skulde jeg see
ham?

Larghetto.

Da han kom til Creta, Alcides Ven,
 saa værdig! Hans Ansigt saa mandig
 skönt! Hans Haar saa lokker! Saa
 edel en Stolthed i hans Diefast, saa
 ophøiet en Noelighed endog i de yder-
 ste Farer! Hvem havde kunnet imod-
 staae ham?

Hvor havde dette Dyrst
 sig! Hvor søulmede det,
 og havde! af Elskov og
 Medbynt!

Allegro.

Allegro Assai.

Snart tvang jeg mig
 ikke mere; jeg kastede
 mig i hans Arme, syn-
 gede mig om hans Hals
 og græd!

"Forbauses du, The-
 seus? Medbynt, Kierlig-
 hed fører mig herhid!

"Flye og frels
 dit Liv!

"Flye, Elskelige!

"See her Udgangen!
 Minotaurus falder for
 din Haand!

"Stærktighed Pas-
 ser dig Seier!..

Og han slog
 Uhyret!

Un Poco grave e Largo.

Tag mig i sine Ar-
 me, og Angrede!

Hvæthen? Af!
 I denne Ørken!

Der er jeg nu — forladt!
 For evig Tid forladt!

Guder! Retfærdige,
fornærmede Guder! I
kan saale denne Mis-
gjerning?

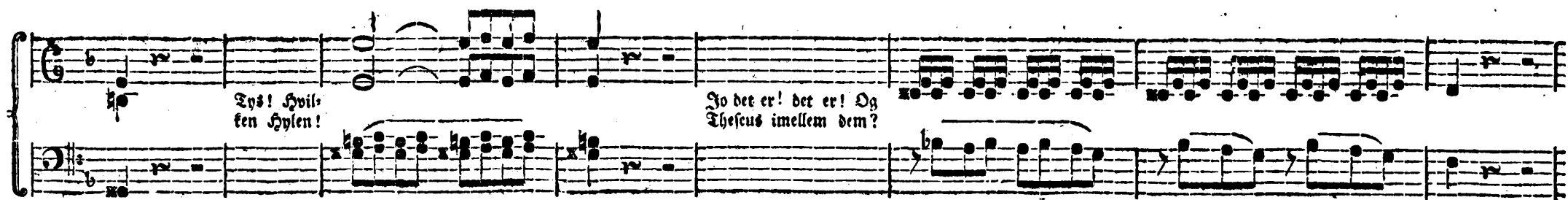
I høre hans Smergen,
I vide hans Meened,
hans Forbrydelse, og
straffe ham ikke?
Hvorfor træffer eders
Hevns Torden mig,
og ikke ham?
Hvorfor forfølge I mig?

Ne! Ikke denne langsomme Dødsangest!
Ikke denne uophørlige Død!
Givrer Ende paa min Dval!
Odelegær mig med eders

Allegro.

Lynild!

Ha! Er dette ikke Cor-
vets Bredde? Dette
Dylæctans Hav? Af
Grundens biffet, er den
ikke Fjerternes Huule?

Ejs! Hvils-
 fen Hylen!
 Jo det er! det er! Og
 Ihesous imellem dem?

Kommer? Kaster han
 herud, at mit Die kan
 mattes af hans Darter!
 Slynger eders Stan-
 gehaar om hans Hjerre,
 hans troeløse Hjerre!

Siennemorer,
 sønderriwerdet!
 Ha! Nu falde
 de ham an!

Afgrunden aabner sig!
 Flammen stiger op!

Herved med ham!
 Herved!
 Hold! Hold inde! Af!
 Jeg elsker ham endnu!

Adagio.

Stræffelige Phantasi!
Hvor den forvirrer min
Hiern!

Vort! Forstræffende
Syn! Vort fra mig.

Andantino.
Andante con moto quasi Allegretto.

Hvor er jeg? Lever jeg
endnu? Er det miler
læt? Ariadne her? paa
Naxos? Uden Theseus?

Adagio.

Hun — Ariadne? Hun, et Konge-
riges Lyk og Haab! Winos's Datter!
En Guds Affom! — maa her, i hen-
des Lives Voregtsøde, nedslagen og
forladt vank om paa denne Klippe?
vare en Spot for Gudene og et
Kov for Dyrene?

En Tid var jeg uden
Vrede! Uden Kummer,
uden Taarer: munter
og glad klamstredt min
Unadem, endnu ube-
kiendt med Kærlighed!

Jeg var roelig i min Moders Varm,
hun gjorde sig til af mig, jeg var
hendes elskede Ariadne; overvældet
af hendes Kærlighed, omslunget af
hendes Arme — saaledes fløi Tiden
bort for mig, den beste guldne Tid!

Kan ingen Laare fæse
se mig den igjen?

Er jeg forloren
uden Redning?

Bed et eneste Feil-
trin forloren?

For et eneste Feiltrin.
Skyld forstede af Gur-
der og Menneſker?

Skal jeg forsmage i
grandsels Jammer, us-
den at et eneste medli-
dende Væsen vil i Døds-
sens Stund trøste mig,
og bringe min Moder
mit sidste Guf?

Kunde jeg endnu en-
gangs fæse mig for di-
ne Fødder, min Mo-
der! Medhviet i Etæ-
ret endnu engang væ-
de dine Fødder med
mine Taare!

Kiender du mig ikke
meere? Din utaknem-
melige, din uslydige, din
angerfulde Datter?

Tilgiv hende! Det er saa
gudommeligt, at forlade! Til-
giv hende! Din Forbandelse
er opfyldt! Tag den tilbage!
Velſign mig, og lad mig dø!

Allegro.

Oredens Strømme. "Han kommer, han, din Søner, din Befrier! Han lider ved paa Toedens Ringer, for at befri dig hastelig. Men for at stille Gudens Vrede, Din Skibue du maas heel opfylde, Mærknuet du maas ofre dig."

Ariadne. Hvad? For mig en Søner? En Befrier? Bedrager du mig, du disse Klippers Gubinde?

Allegro affai.

Har Jeg forstaaet det Binf! Den Befrier, du forbyder mig er Døden. Døden i Dolgerne.

(Man hører Jordens strale og Stovindens brase; Luften bliver dunkel, og endelig følger

et fuldkommet Mærke, som kom fra og da afspredtes ved et Lynet.)

Men Gud! Hvilket
 Oprør i Naturen? So-
 len kimer sig! Tidlig
 paa Morgenen Nat?
 Saa voldsomt!

Hvor fort og græde
 feligt er Havet!

Det lyner!

Endnu engang!

Jordenen ruller til-
 bage fra Klippen!

Hvem stæner
 mig bi!

Herop, herop til
 Dredens Voelig!

(Hun stiger op paa Klippen.)

Å! Åbner
 Himlen sig?

Forfærdelige Gnu!

Barmhjertige Gud!
 Naade! Naade!

Ariadne paa Naxos.

(Kvalende.)

Orkadens Grem
 me Klipperne styrt
 Og Afgjælden dækket!
 Tordenen brager! Du
 hurtig og hastig Jil,
 Skynd dig fra Klipperne,
 fra Klipperne væk!

Ariadne. Hvorhen
 skal jeg flye? Hvorhen?

Her er Døden!

Ved Eden af mig
 under mig — over mig
 ikke Død!

Fra alle Rætter for-
 søgte, af alle Mændes
 bestormet! Hvem redder
 mig? Væ mig!

Synsde! Der var
 for den mig!

Stjernen! — Den
 kaster mig ned!

Ikke dette Eddeligt, ikke
 denne Stjerner, ikke denne
 Brag i Dødsens har jeg
 forlovet af dig, Zeus!
 Din Ariadne! End Tid
 var hun lykke!

Minne Kræfter — Troens
 uberoindelig — Guder — Fargløve! — Stær!

(Her sætter Ariadne fore under en søs Duff.)

Stær! — Zeus! — Guder! — Zeus! — Stær!

(Et Synsde sætter ind i begge; hun forskælles og styres sig ned af Klipperne i Havet.)

Ende.